

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Det ærede Medlem omtalte, at det omkring ved den Tid, jeg talte i Aarhus — jeg ved ikke, om det var i September eller hvornaar —, svirrede i Luften med Rygter. Jeg vil egentlig tro, at i det Øjeblik der ikke er foretaget noget, er det ikke gavnligt, at der kommer Rygter, for det vil let give Baggrund for en Ting, som er meget slem, nemlig Hamstring. Jeg tror ikke, man begaar nogen Fejl ved at undlade at deltage i Rygtedannelse, og jeg maa have sagt ved den Tid, at der ikke var truffet nogen Bestemmelse om Ændringer i de bestaaende Rationeringer.

Naar det ærede Medlem mener, at jeg i Marts Maaned burde have skaaret forfærdelig ned — det maatte jo saa have været for flere Hundrede Millioner Kroner —, vilde det være behageligt for mig at faa at vide, hvilke Artikler, der løber i store Penge, det ærede Medlem kan mene, det vilde have været naturligt at undlade at importere til den danske Befolkning. Jeg kan ikke bedømme, hvad der er mest vigtigt, og hvad der er mindst vigtigt. Det er ikke saa vanskeligt at sige, at vi skal ikke have mere Tobak til Danmark, for blot at nævne noget konkret, som løber i store Penge, men jeg har ikke noget Ønske om et Forbud, hvis det kan undgaas.

Hvad angaar den allersidste Tid, skal jeg kun sige dette, som Folketingets Medlemmer i øvrigt ved, at vi har ikke nogen Rationering af Kød i Danmark. Vi har en Ordning med Kødkort, som vist er meget gennemhullet, men vi har ingen Rationering. Selvfølgelig samarbejder Landbrugsministeriet og Handelsministeriet, naar der foretages Foranstaltninger, men det hender vel en Gang imellem, at der af Kød- og Kvægudvalget sælges en Varepost til Udlandet, uden at man spørger hverken den ene eller den anden om det, naar man mener, man har Varen. Der er ikke til-delt den danske Befolkning et nøjagtigt Antal Gram paa dette Omraade, og det samme gælder for øvrigt ogsaa Fedtet.

Dér maa jeg sige, at vi, der bor i Byerne, har længere til disse Varer end de, der direkte er tilknyttet Landbruget, og derfor ved jeg, at en hvilken som helst Rationering paa disse Varer i Danmark er saare besværlig, og at den vil ramme en Del af Bybefolkningen mest, er givet. Det er paa nøjagtig samme Maade i Landbrugslandet De forenede Stater, dér er der ogsaa nogenlunde Forsyning i Landdistrikterne, medens der er Smalhans i de store

Byer. Vi har det saadan i Dag og har antagelig haft det længe, at Bybefolkningen meget sjældent ser Fedt. I det Øjeblik vi nu eksporterer Fedt — jeg haaber, vi kan eksportere meget —, tror jeg, at det vil ramme dem, der ellers bliver ramt mindst af Rationeringen, nemlig dem, der er nærmest ved Fedtet — Fedt kommer jo bl. a. fra Andelsslakterierne. Jeg tror ikke, det er det værste Sted at holde lidt igen, fordi jeg er vidende om, at mange Byhusmødre ikke ser Fedt alligevel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Det er stadig væk „God Dag, Mand! Økseskaft!“ man faar ud af den højtærede Handelsminister. Den interessante Oplysning, at Svinefedtet kommer fra Andelsslakterierne, kunde godt være sparet uden synderlig Skade for det høje Ting. Det, der har interesseret mig, og det, jeg har spurgt om, er: Hvorfor har man iværksat disse Indskrænkninger i Forsyningen af Hjemmemarkedet uden at give Rigsdagens Partier endside Offentligheden Besked derom? Hvorfor? Det er det jeg har spurgt om. Det er ikke nogen tilfældig Indskrænkning eller nogen øjeblikkelig Disposition, det er en Indskrænkning, der har det bestemte Formaal at sikre en øget Mængde af disse Varer til Eksport, derom kan ingen Tvivl herske. Jeg siger igen, jeg skal ikke kritisere Dispositionen, for jeg skal ikke bestride, at den kan være rigtig, men jeg vil kritisere, at man hverken har givet Offentligheden eller Rigsdagens Partier nogen Besked. Over for dette Spørgmaal svarer den højt ærede Handelsminister med nogle Bemærkninger om, hvor Svinefedtet kommer fra. Det har ingen Interesse.

Det kan være rigtigt, som den højtærede Handelsminister siger, at det ikke er gavnligt, naar det svirrer med Rygter. Nej, men over for det, der dengang taltes om her i Landet, havde den Mand, der havde Ansvaret for Befolkningens Forsyninger, kun at meddele, at han haabede eller troede, at der ikke skulde komme noget ud af det, der taltes om. Er det Vejledning af Befolkningen? Er det ærlig Besked i en Periode, hvor en Kollega til den højtærede Handelsminister siger nøjagtigt det samme som disse Rygter? Har vi ikke Ret til at sige, at hvis nogen har været Rygtesmede i denne Sag, er det Ministeriets Medlemmer, fordi de har talt i